

Ser i Poder

Probablement hem esgotat les vies de generositat política i social, en la relació Catalunya-Espanya, de manera que insistir en aquesta línia vol dir, repetir-nos, i en conseqüència, aprofundir en el fracàs i el desànim, justament en uns moments que més necessitem orientar positivament les energies i les il·lusions personals i col·lectives, al servei del nostre poble.

Tanmateix d'un temps ençà, es fa prou visible el disgust creixent de la població, pel tracte injust i fins vexant, que Catalunya rep de l'Estat espanyol, pràcticament en tots els àmbits: polític, cultural, econòmic, social, etc. Aquesta situació ens fa molt fràgils si s'enquista en el temps; si diferim la recuperació de la dignitat, entrarem en una mena de coma col·lectiu que fondrà la nostra consciència de país.

La història serà testimoni de la nostra voluntat d'entesa i així mateix de la reiterada falta de correspondència. Res, doncs, ens pot sorprendre i res no es pot esperar. Hem arribat a un punt que se'ns demana decisió, coratge i seny. No podem malbaratar ni temps ni energia, embrancats en combats ideològics, ni en matisacions polítiques, quan el poble vol parlar amb una sola veu. Si volem que aquest 11 de setembre tingui una força testimonial efectiva i perdurable, el missatge ha de ser clar i inequívoc: INDEPENDÈNCIA. Si anem units serem menys vulnerables!

Temps hi haurà –sense deixar la feina i la responsabilitat que ara mateix ocupa cadascú–, per aprofundir en les distintes i necessàries sensibilitats polítiques que han de bastir un país plural, amb vocació europea i universal, però... no ens enganyem: per ser de dretes o d'esquerres, el primer que cal és **SER**, i per poder fer polítiques progressistes o conservadores, és indispensable tenir **PODER** per a fer-les.

En aquesta hora de màxima responsabilitat personal i col·lectiva, hem d'evitar que ens puguin dir: "ni ells mateixos s'entenen", ans al contrari, hem de palesar el convenciment i la voluntat irrenunciable d'abraçar-nos definitivament a la llibertat, tots a la una.

Amb tota la càrrega emocional que cadascú hi aporti, aquesta Diada no ha de servir només per abrandar-nos i afegir una nova catarsi al currículum patriòtic personal, sinó el que la situació ens demana és, sobretot, implicació i compromís sense data de caducitat.

Costi el que costi, no es pot deturar la marxa cap a la Independència, perquè la dignitat i la llibertat no admeten demora.

Pere Puig i Font

Membre del Consell Assessor d'Osona per la Independència